

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administraciji) in ekspediciji, Semeniške ulice št. 2, II., 23.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 39.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. februarja 1890.

Letnik XVIII.

Nedolžno obsojen.

V državnem zboru se je dne 3. t. m. vršila zanimiva debata, o kateri smo obljubili obširneje poročati po stenografskem zapisniku. Vsa stvar se je v prvi vrsti tikala nedolžno obsojenega Kresnika, čule pa so se pritožbe tudi gledé celjskega okrožnega sodišča. Poročevalec je bil poslanec Hren, ki je tako-le poročal:

Visoka zbornica! Ljudevit Kresnik z razsodbo s 14. dne aprila 1877. l. je bil radi goljufije in obrekovanja obsojen na osem mesecev težke ječe in sicer, kakor se je pozneje dokazalo, po nedolžnem ter tudi te svoje kazni prestal štiri in pol meseca, a ostale mesece svoje kazni vsled najviše milosti dobil je odpuščene.

Ljudevit Kresnik obrnil se je do visoke zbornice s prošnjo, da se odškoduje za prestano kazen, katere ni zaslužil. Kaj je mož prestal, znano Vam je, velečislani gospodje, iz poročil kazenskega odseka.

Obžalovanja vredno je, kar je mož prestal gledé zmotnjav iz slepe strasti prevzetega človeka in gledé dokaza, kako tudi največji poštenjak postane lahko žrtva zanikrnosti in brezvestnosti. (Takó je!)

Ta dogodek je pa v tem slučaju tem bolj obžalovanja vreden, ker je bil imenovani človek do tedaj na dobrem glasu, ker je bilo njegovo prejšnje življenje breznapačno, mož, v katerega so njegovi sodržavljanji imeli popolno zaupnost v vsakem obziru, mož, ki je bil vedno vnet za občni blagor in se vedno zanj potezal, a pozneje radi svojega nasprotnika in obrekovalca postal žrtva zvite in perfidne maščevalnosti.

Ako se pozivljam le na visoko zbornico, katera naj bi sprejela predlog kazenskega odseka, v čigar imenu poročam, smem upati, da ga sprejme soglasno, kakor je v enakem slučaju že storila.

V misli imam Katarino Steiner. A vendar, koliko huje zadela je kazenska obsodba Kresnika kakor

óno Steiner, ker ta je izgubila le telesno prostost, katera ni bila ravno v blagor človeštvu, Kresnik pa ni izgubil le telesne prostosti, temveč vse zaupanje svojih sodržavljanov, trpel veliko škodo v svojih domačih in javnih zadevah, kar je sploh neprecenljivo.

Gledé taci in enaci slučajev želeli bi bilo, naj bi država skrbela za to, da bi po krivem obsojeni, kar je gledé človeške zmotljivosti ali gledé krivih prič zmerom mogoče, odškodovali se za prestane kazni.

Kakor Vam je znano, visokočislani gospodje, bode se ta načrt zakona predložil visoki zbornici. Glavni stavek v tem načrtu je, da se vsakdo odškoduje za vse, kar bi si bil tisti čas, ko je bil po krivem v ječi, pridobil ali zaslužil. Od srca pozdravljam ta načrt ter upam, da ga visoka zbornica uvrsti med druge zakone ter s tega stališča že z Ljudevitom Kresnikom milostivo ravná.

Končam svoje poročilo s prošnjo, naj bi visoka zbornica sprejela kazenskega odseka predlog, ki se glasi: „Peticija naj se odstopi visokemu pravosodnemu ministerstvu, katero naj jo kolikor mogoče uvažuje.“

(Dalje sledi.)

Zoper ponarejevanje živil.

V seji državnega zbora sklenil je kazenski odsek naj se zakon o ponarejevanji živil izroči vrhnemu zdravstvenemu svetu v pretres in odobrenje. Vprašanje, da bi vsakdo to kupil, kar se mu ponudi, a ne kaj drugega, osebno da bi vsak zdrava, sveža in pristna živila prejel za svoje novce, je že davno predmet javne pozornosti. To vprašanje ni površno, temveč je v tesni zvezi z zdravstveno službo v občinah, zlasti po glavnih mestih, z ustanovitvijo postaj za preskušanje živil, s kazenskim zakonodavstvom in v obče s poučevanjem stanovništva. Čim ubožnejši je kdo dandanes, tem večja možnost je, da bode opeharjen pri nakupovanji živil, kojih naj-

bolj potrebuje za življenje. Neimoviti zadovoljiti se mora s tem, kar dobi; on si ne more izbirati in pokušavati, kakor pa premožni, ki kupuje na debelo. Seveda tudi imevitega lahko zadene ta prevara, istotako trgovca, ki kupuje na debelo in prodaja na drobno. Ponarejanje živil se je že tako vkoreninilo, da je bil pač skrajni čas pomisljati na to, kako s kazenskimi zakoni zaprečiti to goljufno počenjanje.

Brezkončna je vrsta raznovrstnega ponarejanja. Goljufan si pri kruhu, mleku, pivu, maslu do najdražjega korena, in vse to mora neimoviti pošteno plačati. Na Nemškem na primer se isti kaznuje, kdor prodaja rženi kruh, ki pa obseza tudi druge primeske.

Kaki primeski se često nahajajo v moki, da bi bila težja! Kaj pa hočemo reči o sirovem maslu iz loja, ki se prodaja za pravo? Ista se godi s pivom, tu se ponujajo hmeljevi izvlečki mestu hmeljevine. V kemičnem dunajskem laboratoriji so našli, da je „jamajski“ rum narejen iz špirta razrejenega z vodo, v kojem je bilo primešane radi moči (!) nekaj žveplene kisline, tega močnega strupa. Da se pa dodá takemu rumu posebni vonj, namaka se v njem — juhtovina! Po vsem pravu smé pač biti ponosna v tem oziru naša domača industrija, ker se je na mednarodni izložbi za živila in domačo potrebo v Kolóniji minolega leta priznala gosp. Jul. Staréta zbirki žganih opojnih pijač in octa vélika zlata svetinja v priznanje, da so izdelki te kranjske tvrdke prospešni zdravju ter brez tujih in želočcu škodljivih primeskov.

Neki drug slučaj, ki se je pripetil v Inomostu. Ondi so preiskavali kavin primesek ter so našli: 40 odstotkov gline, 30 odstotkov posušenih repnih olupkov, 10 odstotkov grozdnatega neizčiščenega sladorja, 10 odstotkov ovočnih olupkov in 10 odstotkov raznoterih primesij. Dober tek k taki kavi! Jedino dobro lastnost ima še ta cikorijska, da vsaj škodljiva ni tako zdravju, temveč samo žepu, ko na

LISTEK.

Izpovedanja bivšega prostomisleca.

(Spisal Leo Taxil. Iz francoščine preložil Martin Žiltir.)

(Dalje.)

Vsi legijonarji, Gent-ovi strankarji, so bili prav tako obsojeni, da bodo ustreljeni ob prvi priliki. Le to nas je togotilo, da nismo mogli izvršiti svoje razsodbe, ker nismo imeli pušk.

Pa tudi girondisti niso prizanašali „hribcem“. Tudi ti sestavijo marcijalni dvor mlade mestne legije in nas enako sodijo v nenavzočnosti. Pa bili so bolj usmiljeni od nas, če tudi so imenovali našo namero, obdržati Esquiroso, „hudodelstvo razžaljene domovine“. Mi smo šli v grozovitosti tako daleč, da smo vse na smrt obsodili; oni pa so imeli toliko prizanesljivosti, da so nas obsojali le na dosmrtno posilno delo.

Ko so se posvetovali naši marcijalni dvori in je Cluseret moral gledati, kako se branijo drug za drugim bataljoni narodne garde priznati njegovo oblast, stopi Alfonz Gent v Marseille, prišedši z avijonskim vlakom.

Mislil je priprosti vaukluzijan, da se mu je le prikazati na prefekturi in da ga bodo vsi prebivalci ronskih ustij priznali. Gambetta, imenovavši ga, ménil mu je posladiti osvalek. Pa oh, pač nesreč-

než je hitro moral spoznati iz lastne skušnje nasprotno stran prefektovske svetinje.

Zvečer, ko je prišel, zbere okrog sebe osebstvo svojega urada; napravil je domoljuben govor, čedno nacifran, ki mu je imel pridobiti nasprotnike. Dá znamenje, nastane tiho. On odpre svoja usta in začne nagovor... Puf! Strel zagrmí... Kaj, kaj je?... Ali so kako petardo zažgali na čast novemu upravitelju? Ne, ne! Gent nese roko k svojemu pasu, opre jo pod pazpuho svojega telovnika in zaupije:

„Umorili so me!... Smrtno sem zadet...“

To je bil prvi gledališki prizor. Vse hiti proti prefekturi št. 3. Nesejo ga za zagrinjalo, — oprostite! — v bližnjo stransko sobo. Neki okrajni svetovalec, živinozdravnik, reče:

„To je moj posel.“

Alfonz Gent se sleče. Nič mu ni. Vendar je kdo s samokresom ustrelil; vsi pričujoči so slišali. Gredó nazaj v vsprejemno dvorano, premaknejo vse pohiše, iščejo kroglice. Pa ni je kroglice, niti praske na lesorezbah.

„Otroci moji,“ — zamrmra Gent z ginjenim glasom, — „jaz odpuščam svojemu morilcu.“

Ta veledušnost prevzame navzoče. Delpé, prefekt št. 2, pravi, da je premagan tolike blagodušnosti, in dá odpoved.

Hitro se razglasi po mestu šum o napadu in novica o vzgledni krotkosti tega novega Avgusta. Tisto malo bataljonov narodne garde, ki so si še pomišljevali, upije: „Živel Gent!“

Le meščanska garda še nadalje pozdravlja prefekta št. 1:

„Živel Esquiros!“

Res, prav nikoli se ni zvedelo, kaj je misliti o tem glasovitem strelu s samokresom. Nekateri trdijo, da se je res ustrelilo in da se ima Gent zahvaliti za svoje življenje srebrnjaku za pet frankov, jedinemu premoženju starega pregnanca, ki ga je nosil pod pazduho. Drugi trdijo, da Gambettov poslanec ni tako priprost, kakor so si ga mislili, da je igral komedijo in da je kak kum ustrelil z orožjem, ki ni bilo nabasano s kroglo.

Bodi si že ta napad na življenje resničen ali izmišljen, dobiček je prinesel prefektu št. 3. Med temi homatijami je nesrečna dogodka Esquiroso v žalovanje spravila. Njegov sin Viljem, že nekaj dnij bolan, umrje. Žalosti prevzet, prepusti predsednik južne lige prefekturo svojemu tekmovalcu in se vrne v zasebno življenje.

Meščanska garda in mlada mestna legija sta bili z dekretom razpuščeni. In Cluseret jo je še ob pravem času popihal. Poklican je bil od liginih osnovevalcev, in od njega tirjali so odgovor zaradi nastalih homatij. On, ki ni bil kar nič prizadet pri

primer rum, ki se tudi — recimo — v Koderji tako prireja, škoduje človeškemu zdravju.

Sličnih slučajev naveli bi lahko celo kopico, toda čemu kaziti slast čitateljem do raznih sladčic. Nahajajo se taki brezvestni trgovci, ki primešavajo pšenični moki smleti grah in bob, žitna moka pomešana je z ječmenovo, opojne pijače, na pr. žganjica, je pobarvana z najlepšimi bojami; v rudeče vino namešan je špirit ali kis. Tak krčmar ti priseza pri vseh živih in mrtvih, da hodi sam na Štajarsko in Hrvaško po vino in da ne pozna Sterna; čemu neki pa se je zadnjič razposlalo krčmarjem toliko mrtvaških listov po pokojni Sternovi materi iz Zagreba?

V poslednjem času židovske tvrdke preplavljajo naše kmete z raznovrstnimi redilnimi krmili, koja so bodisi brez vsake cene in tečnosti, ali so pa celó škodljiva živini. Znano je, da je gospodar živinorejec, ki je nakupil za svoje krave neko redilno pičo za drag denar, trpel radi tega gmotno škodo, kajti pocepala mu je vsa živina vsled naznačene ostrupljene piče. Bila je to neka krmilna moka, v koji se je nahajalo poleg 27 odstotkov peska in gline, mnogo plevela, storžev in raznoterih bakterij.

Zoper ponarejanje živil so v družih državah, na pr. na Francoskem, Angleškem, na Nemškem, Holandskem in v Švici jako strogi zakoni. Čim bolj so drugje preganjali to ponarejanje, tem bolj so silili ti ljudje v Avstrijo. Napačno je tudi, če kdo misli, da v tem trpi samo kupčevalec. V tem oziru trpi tudi pošten izdelovalec, ki ponuja pošteno svoje blago ter ne more tekmovati s ponarejenim blagom. Trpi pa vsled tega poljedelstvo in obrtnija, ker ponarejene pijače ali živila spodkopavajo dobro ime poštenim izdelkom in je uničujejo gmotno.

Na Dunaji kaj urno pretresavajo postavne načrte, s kojimi se nalagajo občinstvu nova bremena, za to imajo vedno dosti časa, o tem imamo gotovo dosti skušenj. Ako pa gré za koristi občinstva, ne mudí se tako parlamentu, dasi ima postava baš takó skrbeti za želodec levičarjev kakor desničarjev.

Radi tega ima biti postava zoper ponarejanje živil ne samo postava v obrambo občinstva v finančnem in zdravstvenem oziru, temveč tudi v varstvo poštenim izdelkom, obrtnikom in kmetijstvu. Želeti je, da bi se kmalu oživotvorila, a ne za nekaj let, ter najstrožje postopalo zoper grehe ponarejevanja, ki se zdaj izvaja povsem na veliko škodo človeškega želodca in — žepa!

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. februarja.

Notranje dežele.

Husov spomenik v Pragi. Kakor že brzojavno poročano, je odsek za Husov spomenik sklenil, naj mestna občina ne odstopi prostora za Husov spomenik. Kanonik dr. Karlah je poudarjal, da ne sme biti merodajen le kulturno-zgodovinski pomen Husa, temveč tudi verska stran. Ugovarjal mu je madočeški učitelj Sokol. Predlog, naj se preide na dnevni red, je obveljal s 13 proti 5 glasovom.

teh dogodbah, prevzeti je moral odgovornost za vse. Da, še celó mislim, da je Gambetta izdal ukaz, naj ga primejo in ustrelé. Treba je bilo maščevati morilni napad na tega ubogega Alfonza Gent-a.

Ker prevratniki niso mogli več kazati svoje gorečnosti v tem, da zapró vsakega, ki jim ni bil všeč, vrnili so se h klubovim pomočkom.

Bila sta takrat dva prav obilno obiskovana kluba: Alhambra in Eldorado. Prvi se je shajal v neki koncertni kavarni, ki je propadla, drugi v neki dvorani. V Alhambri kakor v Eldoradu je bila družba zbrana; prišel je, kdor je hotel.

Tukaj so ustrelili vsaki večer po enega generala, v podobi.

Predsednik skupščine je dal prebrati poročila, ki so tisti dan došla.

„Državljeni, glejte, kaj se godi v Vogezi: general Cambriels je ravnokar oddal svoje poveljništvo v roke generala Michela.“

Mnogoštevilni glasovi:

„Cambriels je izdajalec . . . V smrt, v smrt! . . .“

Predsednik zvončka:

„Tisti, ki mislijo, da mora biti general Cambriels ustreljen, naj blagovolé vzdigniti roke.“

Vse roke dvignejo se kvišku.

Dva dni pozneje ustrelé generala Michela, ker ni dal usmrtiti generala Cambriels-a. (Dalje sledi.)

Ogerska. Trgovski minister Barosz je predložil trgovskim zbornicam postavni načrt gledé posvečevanja nedelj. Načrt določuje, da nedeljski mir trajna 24 ur. Izjeme se bodo pozneje določile. Mali obrtniki smejo popravljati do 12. ure, prodajalnice bodo v mestih do 12. ure, na deželi do 5. ure odprte. Za prestopke sega kazen do 300 gld. — Finančni minister Wekerle je predložil finančno postavo za l. 1890. Redni troški znašajo 330.820.758 gld., prehodni troški 6.474.461 gld., investicije 12.305.728 gld., izvanredni troški 6.214.546 gld.; redni dohodki 348.134.920 gld., prehodni dohodki 7.171.672 gld., torej primanjkljaj 508.901 gld.

Volitev dr. Foregger-ja. V imenu legitimacijskega odseka je poročal poslanec Spaček o protestih proti volitvi Foreggerjevi. Odsek je sicer potrdil volitev, toda nasvetoval resolucijo, naj se pri prihodnjih državnozbornskih volitvah v Celji vse objave izdajajo v slovenskem in nemškem jeziku. Ugovarjala sta dr. Derschatta in Weeber, resolucija je bila odklonjena.

Vnanje države.

Rim. Iz Vatikana se poroča, da se je izrazil naš cesar Franc Jožef povodom smrti papeževga brata kardinala Jožefa Pecci-ja takole: „Prosim Boga, da bi tolažil Vašo svetost, kakor je mene tolažil v moji veliki nesreči.“

Srbija. Vlada namerava dati za 6 milijonov srebrnega denarja kovati in odpraviti sedanji bakreni denar. — Kupčijska pogodba Srbije z Anglijo za čas do 1. dne janularja je podpisana.

Bolgarija. Ruski podanik Naidin, katerega so bili nedavno zaprli, je oproščen, ker mu ne morejo skazati, da bi se bil vdeležil zarote Paničeve. Kalopkov je še v Ruščuku.

Francija. „Temps“ hvali postopanje prince Orleanskega in njegovega zagovornika pred sodiščem. Stvar je sedaj končana, le konečni sklep predsednika Carnota še ni znan. Ta pa ne bo brez vsega premisleka sodil koraka mladega moža kot veleizdajstvo. — Listi poročajo, da bode zaprli princea v ječo v Clairvaux, kjer bode moral obleči jetniško obleko, delati in jesti vred z drugimi jetniki. Ko bi pa vložil princ prošnjo za pomiloščenje, pomilostili bi ga dne 14. julija.

Italija. V žalostnem položaji je italijanski finančni minister. Njegova teorija, na kak način je prirediti finančne svote, ni obveljala, a novih davkov ne sme več nakladati. Nihče mu ne more več svetovati v tej zadregi. Poslanec Luzzati, ki je govoril v sredo o finančno-političnih zadevah, rekel je mej drugim, da se mora Italija ravnati v političnem oziru ali kakor druge male države, ali pa dati potrebne žrtve, če hoče biti velika država. Kaže pa se, da to veličje zahteva vedno več denarja, in zato se čudimo, čemu toliko krika o zjedinenju Italiji.

Kreta. Carigradski listi so poročali o pomirjenju na Kreti, „Allg. Ztg.“ pa poroča, da krečanska vstaja še ni zatrta, temveč, da se strahovito množé moritve na deželi in prinaša v pojasnilo naslednjo dogodbo: — Pri vaseh Najonija in Vasiliki našli so trupli umorjenih mohamedancev. Kristijanje so pobegnili v hribe, ker so se bali, da bi jih ne klicali na odgovor. Blizu Rethima je bil umorjen mohamedanec pri delu na polji, in v Galu našli so drugega ustreljenega mohamedanca. Pri Sebroni sta bila umorjena dva konjika in dva zandarma na poti, ki pelje v Kanejo. Turško ljudstvo je močno vznemirjeno ter zahteva zadoščenje od Šakirja paše. — V Kaneji, Rethimu in drugje prodajajo prebivalci kar največ hitro morejo svoje pridelke n. pr. olje, vino itd. in kupujejo druge. V Rethimu se je prodalo en sam dan 14.000 ok soli za pogorske vasi. Gospódka je prepovedala jedni osebi več kakor jedno oko prodati, ker namreč menijo, da se ljudstvo pripravlja s tem prekupavanjem na vstajo.

Brazilijska. „Pol. Corr.“ poroča, da ni sprejel cesar Dom Pedro II. pred svojim potovanjem iz Brazilijske nobenega denarja, ker ga ne mara od revolucionarjev, marveč da je pisal že 29. dne novembra, potujoč v Evropo, svojemu pooblaščenecu Noqueiri da Pama, da noče sprejeti drugih svot, nego tiste, ki mu postavno gredó. To je bilo novi brazilijski vladi povod, da je za vedno iztirala iz Brazilijske cesarsko rodovino in ji odrekla vse državne dohodke. Revolucionarji so jako nedosledni, kajti že dne 16. novembra so cesarju zagotovili vse državne dohodke, ki mu gredó po postavi, a sedaj čutijo se žaljene in so premenili prvotni svoj sklep.

Izvirni dopisi.

Iz Rudolfovega, 16. februarja. (Dolenjska železnica.) Pretečeni petek smo imeli tu gledé dolenjske železnice shod, katerega je sklical blagorodni gosp. državni poslanec Šuklje. Prišlo je nad 100 interesentov iz mesta in okolice. Gosp. poslanec nam je pojasnil z znano zgovornostjo, kar vam je naznanil že gosp. dopisnik iz ribniške doline. Opomnim le to, da je tam (kakor tudi v „Slov. Narodu“) napačno poročano, kar se tiče dela; ne „prioritetnih“, ampak glavniških delnic je treba kupiti — prioritetne, ki precej donajajo obresti, bomo pač radi kupili domači in tuji kapitalisti. Prvih glavniških delnic (Stammaetien) bode kupila dežela za

pol milijona, država za več milijonov, vendar je p treba tudi nam Dolenjcem pokazati, da nam je res mar za železnico — treba torej, da tudi mi pridno podpisujemo glavniške delnice. To bode imelo velik vpliv pri vladi in tudi — pri bogataših; kajti s tem pokažemo, da nam je železnica potrebna in da imamo prepričanje, da se bode v kratkem obrestovala. V začetku pač glavniške delnice ne bodo donšale dobička, pač pa se bode to zgodilo čez kaj let — zlasti kakor nam je razlagal gospod profesor, ako se bode, in kar se brez dvoma mora zgoditi, prej ali slej naša železnica zidala dalje čez Belo Kranjsko na Karlovec do Siska ali čez Novi do Banjalohe. Potem je to poglavitna proga, ki veže Balkan z Nemčijo, Francijo in severno Italijo.

Zakon o lokalnih železnicah sam zahteva, da morajo nekaj pripomoči tudi interesenti sami, kojim vendar železnica najbolj koristi. Ne zahteva se pa nič nemogočega, kajti ako se spolnijo vse one zahteve, koje ste že priobčili, vendar ne bode bolelo nobene občine. Nekaj let dodajati pri goldinarju davka 2 do 3 kr., da se spravi skupaj nekaj stotakov za akcije, ni taka groza. Precej pa se bode dobil denar lahko na posodo pri kaki hranilnici. Odstopiti nekaj pašnika brezplačno, dati zastonj kamenje, kojega imamo še preveč, tudi ni velika zahteva. Zato upamo, da bodo posnemale naše občine vzgled Ribničanov in Kočevcev pa tudi naših Novomeščanov. Naša občina namreč je obljubila, da kupi delnic za 8000 gld., da prepusti ves občinski svet, kolikor ga bode potreba, brezplačno ter ves na občinskem svetu nahajajoči se pesek in kamen. Obljubila je tudi, da bode skrbela po moči za to, da se bode potrebni prostor tudi pri družih interesentih dobil po nizki ceni.

Tudi drugi interesenti so precej podpisali lepe svote. Gosp. Schiebel 2000 gld., gosp. dr. Slanc 2000 gld., g. dr. Papež 1000 gld., g. župan dr. Poznik 500 gld., g. V. Rohrman 500 gld., prečastiti g. prošt Urh 200 gld., mnogo drugih po 200 gld., 100 gld. itd. — Prav veliko pa jih je, ki se podpisujejo, zlasti pa pričakujemo od bližnjih graščin Ruperč vrh, Hmelnik itd., kojih posestnikom se je o tej reči že pisalo, lepih svot. Rojaki dolenjski, delajmo, napnimo vse žile, pokažimo, da je še nekaj sile v nas, pokažimo pa to hitro, kajti gosp. poslanec je dejal, da je treba vedeti mu, kaj ima železnica pričakovati ne še le do 5. marca, ampak če le mogoče, že do 20. t. m. ali pismeno ali brzojavno. Na delo rojaki, sedaj je čas, ako ga zamudimo, morda se nam ne povrne leta in leta!

Tukajšnji gimnazij je dovršil prvo polletje 15. t. m.; kakor čujemo je bil vspeh dovolj dober. Med 218 učenci jih je izostalo 7, propalo z dvojko ali trojko 60, odličnjakov je 14, drugi imajo prvi red. Veseliti nas mora pa posebno, da napreduje naš zavod pod vodstvom g. Senekoviča prav posebno ne le gledé števila učencev, ampak tudi moralno. Posebnih disciplinarnih preiskav ni več potreba, kakor je bilo to, žali Bog, pred nekim časom kaj prav navadnega. Da bi imeli mi zavod, kakor ljubljanska Alojznica, ali kaj podobnega, koliko več bi se še lahko doseglo. Čujemo, da nekoji gospodje o tej reči vsaj „premišljujejo“. Daj Bog, da misli rodé s časom tudi dejanje.

Opomnim še, da rodé posebno dober sad naznanila, koja se zadnja tri leta redno pošiljajo roditeljem po vsakej konferenciji, ako je bil dijak opominjan v tem ali onem predmetu. Roditelji tako vedno lahko vedó, pri čem da so s svojimi sinovi.

Iz Semiča, 14. februarja. Lepo slovesnost je obhajala 12. t. m. naša fara semiška. Vredna je, da si jo zapiše v kroniko svojo. In kaj je bilo tako slovesnega? Srebrno sv. mašo, 25letnico posvečenja svojega obhajal je č. g. misijonar Alojzij Plut. Iz daljne Amerike je prišel gospod v svoj rojstni kraj pokrepi svoje zdravje. In Bog je vodil tako, da ravno v tem času je poteklo 25. leto, kar je bil v Ameriki posvečen v duhovna-misijonarja. Rojen je bil na Krupi, v semiški fari, dne 21. junija 1841. Tedaj je v najlepši možki dobi. A vendar osiveli so mu lasje in brada — kar ga dela toli častiljivega. In ni čuda: po tolikem trudapolnem delovanji, hoji, pomanjkanji, katere je trpel v vinogradu Gospodovem med ljudmi tujimi in divjimi; zlasti prva leta, ko ni bilo še tako vravnano, kakor sedaj, ko je bilo treba hoditi obhajati in podučevati po dan hoda daleč in še več, kakor sam rad pripoveduje. Zaslužil je pač, da se odpočije nekoliko. Bog daj le, da bi se tudi popolnoma pozdravil. In ta gospod stopal je opravljen v duhovno oblačilo mašniško 12. t. m. v

spremljstvu enajstih duhovnih sobratov iz župnijskega dvorca v cerkev pred altar, da Bogu prinese najsvetejšo daritev v zahvalo za vse dobrote, katere mu je delil v 25 letih mašništva. O da bi bilo vreme lepše, slovesnost bi bila še lepša. A snežilo je, da je bila žalost in zato izostalo je več nego polovica povabljenih gospodov iz blizo in daleka. Pa tudi bolezní, ki precej ukončujejo ljudstvo tu doli, so opovirale, da ni moglo z doma. A ljudstvo se ni ustrašilo. Cerkev bila je polna kakor največji praznik — in praznik je bil. Pokali so topiči — vbrano glasili so se zvonovi in zapel je pred altarem g. misijonar „veni sancte Spiritus“. Odpeli so peveci in po molitvi bila je pridiga. Govoril je častiti g. dekan leskovski, dr. J. Štrbenec z znano svojo zgovornostjo. Povedal nam nekoliko iz življenja g. misijonarja in pokazal imenitnost in dragocenost posvečujoče milosti božje. Po slovesni sv. maši zapel je g. misijonar zahvalno pesem, dal blagoslov z Najsvetejšim — cerkveno opravilo je bilo končano — in v lepem sprevedu vrnili so se v župnijsko hišo.

Pri obedu vršile so se napitnice polne prijateljske vdanosti in ljubezni, in ko se je vidno ginjen zahvaljeval g. misijonar č. g. dekanu domačemu za tako slovesnost, katere ni pričakoval niti poprej mislil ni na njo, zahvaljeval se vsem, da so k nji pripomogli — zarosila je marsikomu solza v obeh. — Sneg pa je le cel dan padal na zemljo, zato so se odpravili kmalu na odhod gostje in končana je bila slavnost. V spominu pa bo gotovo vedno ostala gosp. jubilanu, vdeležencem in vsej dobri semiškej fari. Bog pa, kličemo slednjič iz srca, naj živi dolgo časa še tako izvrstnega delavca v vinogradu svojem, daj mu celoma zdravje, da bo mogel čvrsto delovati tam, kamor ga vleče srce, v novi svoji domovini Ameriki.

Iz Ribnice na Štírskem, 13. febr. (Društveno zborovanje.) Konečno smo se torej v nedeljo dne 9. t. m. zopet zbrali ter mnogi bili do dobrega prepričani, da bomo to pot navzoči pri pogrebu našega bralnega društva. Tri leta so namreč potekla, odkar se je ono osnovalo, pa vsled raznih zaprek od strani vladnih organov, kakor tudi vsled nenavadne mlačnosti mnogih domačinov, ki so ga najbolj potrebovali, je vedno bolj in bolj hiral, da se je bilo vže zaresno bati za njega obstanek.

Na mnogih tukajšnjih Slovencih lahko opazimo vse slabe lastnosti našega celokupnega naroda. Žal, da vrlin iz teh razvad že skoro opaziti ni! Ponosni so vsi, kar bi se jim še lahko v čast štelo; pa kaj, da je ta ponos razžaljen vsigdar le zgolj takrat, kadar mu kateri njegov sovrstnik ne dela dosti globokih poklonov, ali pa mu katero „črez reče“. Hipoma je tukaj jeza in neodpustljiva mržnja, vsled katere se dotična individualnost odslej rajše druží in brati z najhujšimi narodnimi nasprotniki in malopridneži, le da bi s tem pokazala prejšnjim tovarišem svoje preziranje. Naj se je gospod predsednik še toliko trudil, skliceval se je in vabil k posvetovanju; vse ni pomagalo nič, odbor se ni ves sošel; in kaj še potem, ako je bil odbornik sam jeden iz prvih, ki so naporom predsednikovim najbolj nasprotovali? Takošen voz, katerega vleko razne moči na več strani, pa se gotovo nikamor ne premakne, marveč obtiči v blatu.

Zborovanja, h kateremu res čez teden posebnih priprem ni bilo moči pripraviti, vdeležilo se je to pot nenavadno malo ljudi. Pa kaj, ljudi, vsaj so izmed deveterih celó 4 odborniki manjkali! (Dva sta se sicer opravičila, druga dva pa še tega nista storila.) — Vendar še to tolpeco prignala je sém v predsednikovo stanovanje največ radovednost, kaj bo poročal č. g. poslanec dr. Šuc o svojem delovanju v deželnem zboru, kateri nam slovenskim Štircem dela toliko preglavic. No, namesto poslančeve osebe dobili smo iz Vuherja telegram, da „influenza“ zadržuje poslancu nas obiskati, vsled katere naj ga ima društvo izgovorjenega... Pač slaba tolažba za vedoželjne volilce! K sreči sta dospela na zborovanje oba domača gg. duhovnika, zaradi česar društveni predsednik ni jenjal prositi g. župnika, da so razložili zbranemu občinstvu namen bralnega društva, kar se je v lepi, prijetni besedi tudi zgodilo ter oživilo nekoliko potrta srca. Brez tega bil bi to nemara res zadnji dan našega društva.

Nato se je vršila volitev novega odbora in voljeni so bili sledeči p. n. gospodje: Lipe Strajhar, predsednikom, župnik France Hrastelj, podpredsednikom, Lipe Miklavc, tajnikom, Jože Ozvald, namestnikom, kaplan Jakob Merc, blagajnikom, Janez

Uran, namestnikom, pak kot odborniki: France Bomar, Lukej Držečnik in Edvard Pivec. Upati je, da bo novi odbor znal ustreči potrebam časa in ljudstva, zlasti ker ima v blagajnici zalo svotico gmotnih sredstev, katera so to pot društvu ostala in jih niso odnesli hrumeči godei, kakor se je to prejšnja leta zgodilo. Zato pa vendar brez zabave nismo bili. Dospel je namreč naš marljivi organist, g. Jože Biglez, s svojimi pevkami in ta mali pevski zbor je kaj živo in prijetno popeval znane slovenske pesni, kakor: „Slovenec sem“, „Domovina mili kraj“, „Tam za goro“, „Po jezeru“ itd., kar vse je bila za ušesa pravega rodoljuba najslajša godba, za katero trudoljubivo delo temu pevskemu zboru še tukaj izrekamo svojo zahvalo. Dokler še Slovenec poje, dotlej še ne kaže obupavati nad njegovo prihodnostjo.

Odbor se je, kakor razvidno, precej prelevil, kar utegne ugodno vplivati na daljši društveni razvoj. Da bi se mu posrečilo dvigniti in ojačiti to prepotrebno naše društvo, je pač najiskrenejša želja Vasega poročevalca, kajti ako je kje, pa je gotovo tu na slov.-nemški meji bralno društvo najbolj potrebno!

Z Gorenjskega, 13. februarija. V noči od pretečene srede na četrtek bil je č. g. župnik Vincencij Mayr na Breznici roparski napaden v postelji in zelo hudo ranjen. Zgodil se je ta strašni napad po izpovedbi gosp. župnika tako-le: Šel je gospod po svoji navadi po večerji okoli osme ure v svoje stanovanje in kmalu po deveti uri v posteljo. Ob pol polnoči se naenkrat vrata v prvo sobo odpró in nekdo z lučjo v roki vstopi. Gosp. župnik, v mislih, da ga pride klicat cerkvenik za previdenje kakega bolnika, vpraša, kdo da je, pa ne dobi odgovora. Precej nato stopi človek, srednje velikosti, s prižgano svečo v eni in z nekim orodjem v drugi roki skozi široko odprta vrata v drugo sobo, kjer je gospod župnik ležal, ki pa se je med tem v postelji nekoliko vzdignil in na rob postelje sédel. Na župnikovo vprašanje, kaj hočeš? plane nanj in ga hoče z omenjenim orodjem udariti po glavi, pa zadene le levo stran prsi. Zdaj hudobnež svečo vrže iz rok in začne mahati v temi po gospodu župniku, ki na ves glas kliče na pomoč in z nogami trka ob tla, da spodaj spečega hlapca zbudi. Gospod čuti, da je ranjen in mu kri zelo teče in se z rokami in nogami brani. Nato napadnik zbeži, pa v temi zgreši vrata, zadene ob malo mizico in razbije tam stoječo skledo in steklenico z vodo. Potem zbeži skozi vrata, pa vendar še zunanja vrata zaklene, da bi gospod župnik ne mogel za njim, gré v prazno kapelansko stanovanje, katerega vrata pusti široko odprta in tam se spusti skozi okno. Našel se je sled še za cerkvijo, kamor je bežal, potem pa šel na cesto, kjer se več ne more slediti. Kakor vse okoliščine kažejo, prišel je proti večeru skozi glavna vrata v hišo in se tam skril v praznem kapelanskem stanovanju, katerega vrata bila so sicer zaklenjena, pa ključ bil je v vratih. Okoli tretje ure po noči pride zdravnik in sodnijska komisija. Po preiskavi se je pokazalo, da ne z ostrino, ampak z ušesom je udarec na prsih od sekire, da koža ni prebita, le kri pod udarcem je zasedena; na levi roki je pod pestnim členkom košček kosti odsekan in prva kost je presekana, na desni roki je globoka rana na zunanji strani malo pod prsti. Krví steklo je prav veliko. Pozneje našlo se je na postelji, da je rjuha z žimnico globoko presekana. Po trditvi gospoda zdravnika za življenje župnikovo sedaj ni nevarnosti, vendar več mesecev ne bo za delo, če sploh prsti na rokah ne ostanejo trdi. Vzrok roparskemu napadu, kakor se sploh sodi, bila je želja po denarju. Zločinca do sedaj še niso zasledili, kar pa se bo, tako vsaj upamo, posrečilo. Taki zločini zgodili so se včasih v večjih mestih, na deželi pa se o tem ni slišalo; žalostno znamenje, da se tako širi spatenost. Kolika odgovornost za tiste, ki po svoji moči in dolžnosti tega ne zadržujejo, včasih še posredno podpirajo! Nesrečni gospod župnik priporoča se svojim prijateljem in znancem v molitev.

Dnevne novice.

(LXXXV. odborova skupščina „Matice Slovenske“) boče v sredo dné 26. februarija t. l. ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXXIV. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Priprave za redni veliki zbor. 7. Posameznosti.

(Odbor Marijine bratovščine) izvolil si je za predsednika zopet za društvo zaslužnega dosedanjega predsednika gospoda magistratnega uradnika in hišnega posestnika Karola Lacheiner-ja; to izvolitev bodo vsi udje Marijine bratovščine gotovo z velikim veseljem pozdravili.

(Društvo katoliških rokodelskih pomočnikov) je napravilo sinoči lepo domačo predpustno veselico, o kateri je moral reči vsak navzoč, — in teh je bilo natlačena dvorana, — da se je izvršila izvrstno na vse strani; bila je res zdrava, domača, poštena zabava. Pred vsem nam je poudarjati, da ima društveni odbor, oziroma njega g. predsednik, fini ukus, da izbere in pripravi zanimiv program. Peveci so prav krasno zapeli tri izbrane pesmi, šaljive in resne. Komičen prizor „Srečna vdovca“ je poln zdravih dovtipov, ves prizor kakor nalašč za pustni večer. Želimo, da ob enakih prilikah „nesrečno-srečna vdovca“ — gg. Rebeka in Jelovška — še večkrat vidimo na odru. Naravnost iznenadil pa je ta večer občinstvo šaljivi trospev s spremljevanjem glasovira „Graščak in kmeta“. Vrli igralci in peveci, gg. Kozelj, Kosmač in Funtek so prav izvrstno izvršili svoje naloge; videlo se je, da pridnost, dobra volja in zmožnost premagajo tudi velike težave. Med prosto zabavo nas je vedril umno izmišljeni in v Ljubljani popolno novi četverospjev, pri katerem sta se na kulisah in za kulisami družila karikatura in življenje. Tudi tombole se je vdeležilo mnogo občinstva. Šaljivi dobitki, lepi beli petelin v novi, od vrlih Ribničanov izdelani graščini, je sicer zelo modro se držeti, skrbel za obilen smeh med tombolo. Za krasne dobitke pri tomboli tem potom iskrena zahvala vsem blagim darovateljem. — Katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov, osobito njega predsedniku, velečastitemu gosp. prof. Gnezdi, čestitamo na lepih vspehih, društvo priporočamo slavnemu občinstvu v blagohotno pozornost in podporo. Vzlasti želimo, da se krogu dosedanjih udov pridruži še mnogo pomočnikov, ki bodo oddaljeni od doma v tem društvu našli nov dom, kjer se bodo spopolnjevali v potrebnih vednostih in odpočivali od trdnega dela pri domači, poštenu in zdravi zabavi. — Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!

(Občni zbor pod protektoratom Nj. veličanstva Franca Josipa I. stoječega kranjskega vojaškega veteranskega kora) vršil se je včeraj v mestni dvorani. Navzočih je bilo do 200 udov, da je bila dvorana polna. Korní poveljnik gosp. magistratni uradnik Juraj Mihalič je pričel zborovanje z običajnim domoljubnim nagovorom, spominjajoč se blagega pokrovitelja presvetlega cesarja Franca Josipa I., ki neumorno deluje v prid državi in vseh svojih narodov in ki je poseben zaščitnik starih vojakov-veterancev, katere vedno blagovoli blagodušno podpirati. Zato govornik zakliče presvetlemu cesarju trikrat „živio“, in „slava“, čemur zborovalci navdušeno pritrdé. Korní blagajnik in knjigovodja g. Ivan Skubé poroča o računskem sklepu blagajnice za podpore bolnim udom, njih vdovam in sirotam. Skupni dohodki iznašali so 1765 gld. 88 kr., troški pa 1712 gld. 95 kr., med temi podpore za 50 bolnih udov 642 gld. 60 kr., za pogrebe in podpore ubogim vdovam 51 gld. Vložilo se je v kranjsko hranilnico 350 gld. in ostalo še v blagajnici 52 gld. 3 kr. Skupno društveno premoženje iznaša 6109 gld. 16 kr. in se je proti minolemu letu pomnožilo za 662 gl. 19 kr. Društvenikov je štelo društvo koncem leta 1889. skupaj 342. Proračun za leto 1890. kaže dohodkov 1775 gld., troškov pa 1361 gld. Računski zaključek in proračun, kakor tudi stanje premoženja se odobré in občni zbor enoglasno izreče gospodu blagajniku in računovodji Skubetu zahvalo za njegovo v vsakem oziru točno in društvu koristno poslovanje. Korní poveljnik g. Mihalič naznani, da je Nj. veličanstvo presvetli cesar Franc Josip I. naročilo svojemu bratu, cesarski visokosti nadvojvodi Karolu Ludoviku, naj izreče vsem veteranom, ki so se prijavili za sanitetno službo na bojnem polju in po bolnicah, prirčno zahvalo, katera je častna za vsacega, ki je pripravljen žrtvovati zdravje in življenje v prid armade in avstrijske države; dalje je naročil presvetli cesar, naj se ročno pismo izroči posebej natisneno vsakemu veterancu, ki je prevzel službovanje pri blagotvornem društvu rudečega križa. Zborovalci vzamejo to poročilo z navdušenjem in z živio-klici na presvetlega cesarja na znanje. Korní poveljnik g. Mihalič poroča: Vsled sklepa c. kr. visoke vlade za Kranjsko z dné 21. novembra 1889. št. 12777, so štipendije, katere so iz namena 40-letnega vladarstva Našega presvetlega cesarja Franca

Josipa I. iz prostovoljnih doneskov kornih dobrotnikov in društvenikov kranjskega veteranskega kora ustanovljena, in sicer: a) štipendija za vojaške invalide v znesku 15 gld. za tri leta vojaškemu invalidu Jakobu Lundru; b) štipendija za vojaške veterane ravno taka svota tudi za tri leta društveniku Venceljnu Šušniku podeljene in dne 2. decembra 1889 izplačane bile. Vodstvo kora šteje si v dolžnost vsem dobrotnikom kora izreči presrečno zahvalo. Zbor vzame poročilo na znanje. V imenu korne komisije, ki ga je soglasno pooblastila, stavi korni poveljnik g. Mihalič predlog, naj se izvoli gosp. cesarski svrtnik Ivan Murnik, kateri je bil vsikdar navdušen za domoljubno delovanje veteranskega kora in je istega namene tudi povsod podpiral, častnim članom veteranskega kora kranjskega. Temu predlogu zbor z živio-klici enoglasno pritrdi. Častnikom kora se izvolijo gg.: Ivan Cigoj, Fr. Škof in Ivan Teuerschuh kot poveljnik oddelka veteranskega kora v Kranji. Podčastnikoma sta bila izvoljena gg.: Andrej Jagonak in Lovro Blaznik. Z živio-klici na presvetlega cesarja sklene g. Mihalič zborovanje.

(Imenovanje.) Graško nadsodišče je imenovalo pravnega praktikanta pri deželnem sodišči v Celovci Fr. Jantscha za avskultanta na Koroškem in pravnega praktikanta pri deželnem sodišču v Ljubljani Fr. Peterlina za avskultanta na Kranjskem.

(V Zagrebu) se je minolo soboto vršila dopolnilna volitev v mestni zastop. Izvoljen je kandidat avtonomnega kluba g. Nikola Gavella z 29 glasovi. Protikandidata ni bilo.

(C. kr. davčna krajna komisija v Ljubljani) vse dohodninskemu davku podvržene v Ljubljani z ozirom na tukajšnje razglasilo z dne 10. jan. t. l. v uradnem listu „Laibacher Zeitung“ razglašeno z dnem 4. januarja 1890, vnovič vabi, naj svoje po predpisih sestavljene napovedi o dohodninskem davku najkasneje do konca februarja t. l. gotovo komisiji predložijo, sicer bi imeli nasledke §§ 32. in 33. zakona o dohodninskem davku sami sebi pripisovati.

(Umrl) je dne 12. t. m. v Slatini, kakor se nam poroča, g. Tomo Janežič, umirovljeni skriptor deželne knjižnice „Ioanneum“-a v Gradci. N. v m. p.!

(Kamniška železnica.) Z Gorenjskega se nam piše: Most čez Savo gradé; stal bode na 18 kobilah. Čudno pa se nam zdi, da za 30.000 in še več delajo lesen most. Na Ogerskem so imeli sprva tudi lesene mostove za železnice, odkar pa se je podrl most v Oseku in ponesrečilo več vojakov, delajo le kamenite ali železne.

(Štrajk v Gorici.) Kakor čitamo v „Novi Soči“, je danes teden do šestdeset zidarjev ustavilo delo pri podjetniku g. Brisku, ker jim je prejšnjo soboto po postavi lanskega leta obdržal 2-15% zasluzka za okrajno bolniško blagajnico. Delavci so šli na magistrat, kjer so jim pojasnili dotično postavu.

(Starine.) V Bukovici na Goriškem so pri kopanju na zemljišču g. Fr. Mozetiča našli na raznovrstne železne predmete iz preteklih časov.

Telegrami.

Trebnje, 16. februarja. Občina trebanjska je dovolila danes za dolenjsko železnico 6000 goldinarjev, trebanjski posestniki podpisali do danes 5100 gld. Upamo še več.

Praga, 16. februarja. Oblastvo je prepovedalo shod, katerega je sklical mladočeški klub na 2. dan marca v Pardubicah, da bi

se posvetovali o političnem položaji in pomenu Husovem.

Pariz, 16. februarja. Vlada namerava princa Orleanskega tako dolgo imeti zaprtega, da se pomiri javno mnenje. Potem ga bodo poslali čez mejo.

Pariz, 17. februarja. Pri včerajšnji dopolnilni volitvi so bili izvoljeni boulangisti Paulinmery, Laur, Goussot, Revest-Belleva. V volilnem okraji Castel-Sarrasin je bil izvoljen oportunist, v Ajacei-u radikalec, v Mantes-u liberelec. V petem pariškem okraji je dobil boulangist Naquet največ glasov; treba bode ožje volitve.

London, 16. februarja. Pogorelo je vseučilišče v Torontu (Kanada, severna Amerika) z muzejem in knjižnico. Škode je pol-drugi milijon.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

17. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89	gld.	—	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	89	„	05	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	„	65	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	90	„
Akcije avstr.-ogerske banke	931	„	—	„
Kreditne akcije	322	„	75	„
London	118	„	95	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	44 ¹ / ₂	„
Cesarski cekini	5	„	58	„
Nemške marke	58	„	05	„

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v toč.
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	741.2	—6.6	sl. vzh.	oblačno	
15 2. u. pop.	740.3	—2.2	„	„	0-00
9. u. zveč.	739.7	—3.2	„	„	
7. u. jut.	739.8	—4.6	sl. svzh.	oblačno	
16 2. u. pop.	738.7	1.0	„	jasno	0-00
9. u. zveč.	740.4	—3.2	„	„	

Srednja temperatura obeh dni 1-5°, in —2-3° za 3-7° in 2-0° pod normalom.

Umrli so:

13. febr. Marija Bauer, poslovojdjeva vdova, 58 let, Kravja dolina 11, Hemiplegie. — Katra Ušeničnik, gostija, 68 let, Kurja vas 15, marasmus.

Bilanca

Kmetske posojilnice ljubljanske okolice v Ljubljani za leto 1889

dné 31. decembra 1889.

Activa.			dne 31. decembra 1889.			Passiva.		
1. Gotovina v blagajni sklepom leta 1889 .	4230	31	1. Glavni deleži (100 à 100 gld.)	10000	—			
2. Denarji naloženi pri denarnih zavodih .	15123	96	2. Opravilni deleži (326 à 5 in 14 à 1 gld.) .	1644	—			
3. Posojila in sicer:			3. Reservni fond glavnih deležev	4714	72			
a) proti intabulaciji gld. 52962.—			4. Posebni rezervni fond	938	63			
b) proti menici » 59913.—			5. Hranilne vloge	117819	58			
c) proti menici in zastav-			6. Kapitalizovane obresti od hranilnih vlog .	4386	82			
nem pismu » 10310.—	123185	—	7. Za leto 1890 sprejete obresti posojil . .	1460	18			
4. Inventar po 10 % odbitku za obrabljenje .	185	49	8. Neizplačana dividenda opravičnih deležev .	30	—			
5. Zaostale obresti	253	11	9. Dobiček	1996	89			
6. Neporavnani prehodni znesek	12	95						
	142990	82		142990	82			

Ljubljana, dné 9. februarja 1890.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez, m. p. V. Jenko, m. p. Oton Bayr, m. p. A. Knez, m. p. J. Vrhovnik, m. p.

Nadzorstvo »Kmetske posojilnice ljubljanske okolice« je pregledalo in primerjalo letne račune za 1889 leto in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadržni pisarni, kakor to zahteva §. 30. al. 4 društvenih pravil.

Za nadzorstveni odbor:

E. Ločnikar, m. p. Dr. Jos. Vošnjak, m. p. V. Ogorelec, m. p.

Prodaja drevesnih sadik.

V c. kr. gozdnem vrtu pod Rožnikom in v Gradišči pri Ljubljani odda se prihodnjo spomlad

tri milijone drevesnih sadik

proti temu, da se za vsak tisoč z zavijanjem in odneskom do železnice ali do pošte vplača za triletne smreke 1 gld. 50 kr., za dvoletne borovce 1 gld. 70 kr., za enoletne akacije 1 gld. 60 kr., in za vrbove kolčike vsake vrste 1 gld.

Naročila vsprejema proti vplačilu dotičnega zneska c. kr. deželno gozdno nadzorništvo v Ljubljani. (1)

Od c. kr. dež. gozdarskega nadzorništva za Kranjsko.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

V bolnišnici:

13. febr. Jakob Hribar, delavec, 19 let, jetika.
14. febr. Jožef Korerin, gostač, 73 let, jetika. — Marija Močnik, delavka, 48 let, cat. intest. chron. — Jožef Zupančič, delavec, 21 let, vsled telesne poškodbe po opeklini

Zahvala.

Za mnogobrojna vsestranska sožaljna pisma povodom nenadomestljive izgube preljubljene, nepozabljive matere ter za obilno vdeležitev pri pogrebu izrekam očitno v svojem in imenu svojih sorodnikov vsem svojim župljanom, prečast mestni duhovščini, blagorodnim gg. uradnikom iz mesta, slavni požarni straži in vsem bližnjim in oddaljenim prijateljem in znaneem najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo z odkritosrčnim klicem: „Bog plati!“

Stara Cerkev pri Kočevji, 12. febr. 1890.

Gothard Rott,
župnik.

(1)

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštne prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se v ljudo podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kiškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

Itđ. Itđ. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Na blagovoljna vprašanja rado-voljno odgovarjam. (52-8)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštne prosto!

Pevci, učitelji, pridigarji ohranijo si
bijo **katranove pastile lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.** Skatljica 25 kr. Vnanja naročila izvršujejo se z obratno pošto. (11)